

Історія рукотворного скверу села Вичівка

Поруч із Свято-Михайлівським храмом, в самісінькому центрі села Вичівка розкинувся ошатний сквер, площею понад 2 гектари. Він не тільки милує око, а й надає притулок всякому перехожому в літню спекотну днину. Це “маленьке диво” створене 25 років тому. На цьому місці колись навіть трава чи бур'ян не росли, а був сипучий білий пісок.

На наше прохання, спогадами про заснування скверу ділиться його тодішній ініціатор, а нині – сільський голова Анатолій Терлецький:

– Ідею заснування скверу на місці цього пустиря я виношував давно, ще з юнацьких років, - розповідає Анатолій Васильович. – Щоразу, кидаючи погляд на старі, товстезні сосни біля обійстя сільської церкви, посаджені ще в 1861 році на честь скасування кріпосного права, ставив собі нагальне запитання: що зробити

закипіла робота: машини возили чорнозем щодня по кілька рейсів протягом майже двох тижнів, на місці майбутнього скверу – завзято трудилися учні школи і працівники місцевих організацій та установ. Одночасно збирався і садивний матеріал – деякі саджанці вічно-зелених рослин виділили з Вичівського лісництва, деякі власноруч копали в лісі та по старих садибах (самшит, ялівець, горобина червоноплідна, липа, червоний дуб, берізки

на цьому жовтогарячому сипучому піску, щоб якоюсь мірою долучитися до творення історії свого рідного села і залишити гідний спадок майбутнім поколінням. Згодом, після мого призначення на посаду майстра лісу Серницького лісництва, виникла реальна можливість здійснити свою юнацьку мрію. Твердо вирішив заснувати цей сквер весною 1990-го року, на честь 45-річчя Великої Перемоги. Отож, звернувся до тодішнього директора Вичівської середньої школи Крупка Миколи Адамовича, щоб до цієї справи залучити школярів. Микола Адамович позитивно сприйняв цей задум. Дієву допомогу в створенні парку надав тодішній директор радгоспу "Вичівський" Микола Оксентійович Омельчук, який без вагань, в період посівної кампанії знайшов можливість виділити декілька одиниць техніки для завезення чорнозему. І

тощо). Під алеї дістали декоративні кущі спіреї. Окрім дерев, впорядкували і висадили 3 квітники-клумби. Після садіння Микола Оксентійович неодноразово безкоштовно надавав радгоспну пожежну автомашину для поливання саджанців. Ось так, спільними зусиллями ентузіастів і був створений сквер в центрі нашого села.

Зараз, коли дивишся на ці зелені насадження, – неначе воду п'єш із цілющого джерела і аж не віриться, що колись тут був безнадійний пустир. Отож, навіть по спливу чверті століття, хочеться щиро подякувати усім людям – моїм землякам, хто якоюсь мірою був причетний до створення вичівського скверу. Нині нам і всім майбутнім поколінням залишається лише доглядати за ним і регулярно впорядковувати, адже сквер – це теж вже історія нашого села...

Записав Сергій ТИШКОВЕЦЬ